

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 1.40
Pol leta „ 20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanikih“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 kraj
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnah in gosposki ulici blizu „treh kron“, na starom trgu in v usniski ulici ter v Tratu, via Cassana.

Do 1. maja se blagovoljna pošiljajo medlistu „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opoznavstvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim nepremišljenim se priporoča, da se pri naročninah opoznavstva.

Deželni zbor goriški.

V prejšnji številki „Soča“ nismo mogli končati poročila o deseti in zadnji seji našega deželnega zbora v letošnjem zasedanju; zato polajemo častitim bralcem danes konec onega poročila.

Dr. Abram poročal je v imenu pravnega odseka o vladnem predlogu, zadevajočem načrt postave o ribarenji v sladkih vodah. Načrt izroči se deželnemu odboru s naročilom, da ga natančno pretrasa in da podá o njem poročilo pri prihodnjem zborovanju. Poslanec Ivančič poroča o prošnji Simona Šavlija iz Krna zastran užitnih pravic v planini Kuhinji. Zbor preide o tej prošnji na dnevni red, kakor tudi o prošnji „Slov. jezca“, o kateri je poročal And. Kocijančič, kolikor zadeva premembo domovinske postave. Kolikor zadeva ta prošnja preuravnava bolnišnice, rešena je z deželnozborskim sklepom o pripravah za zgradbo novih deželnih zdravstvenih zavodov. Dr. Verzegnassi poroča o prošnji Marianskega županstva zastran razredbe neke ceste. Prošnja izroči se deželnemu odboru s naročilom, da zasliši o njej častni odbor gradilski. Dr. Nik Tonkli poročal je o prošnji slovenskega političnega društva „Sloga“ v Gorici. Druga točka te prošnje, namreč o deželni hiralnici, rešena je z gore omenjenim deželnozborskim sklepom o zdravstvenih zavodih; gledé prve in tretje točke, t. j. gledé tega, da bi država preuzela sifilitične bolnike na svoj račun, in gledé ustanovo deželnega šolskega zaloga, odstopi se prošnja deželnemu odboru, da jo pretrasa in da stavi svoje morebitne predloge pri prihodnjem zborovanju.

Dr. vit. Tonkli poroča v imenu deželnega odbora o prošnji za razne naklade, ki potrebujejo najvišjega potrjenja, naslednjih občin: Starauzano, S. Canziano, Campolongo, Cerkno, Škrbina, Malhinje, Livek, Vogersko, Naklo, Skrilje, Čez-Soča, Turriaco, Bukovica. Nasveti dež. odbora, da bi se dotične naklade priporočile v najvišje potrjenje, se sprejmejo. — Po nasvetu dr. vit. Pajerja v imenu dež. odbora dovoli se Mateju Lazarju, vodiji naravnopisnega oddelka deželnega muzeja, nagrada 300 gl. in tako tudi Henriku Maionica-i, vodiji zgodovinskega in starinskega oddelka, v priznanje njegovega odličnega delovanja. — Ivan Gasser poroča o sledečem nasvetu dež. odbora: 1. v deželni pisarnici se opustite mesti dveh diurnistov s dnevanji po 1 gl. 80 kr.; 2. ustanovite se v deželni pisarnici dve mesti, namreč družega asistenta in pa arhivarja z letno plačo po 600 gl., s pravico do diagijskih priklade in do petletnic ter do pokojnine, kakor velja to gledé deželnih uradnikov; 3. mesto družega asistenta podeli se sedanjemu diurnistu Albertu Planiscigu, mesto arhivarja pa diurnistu Aleksandru Chiadesu. Službena leta začne teči obema z dnem, ko prisežeta kot deželna uradnika. Zbornica sprejela je vse točke tega nasveta brez ugovora z ozirom na to, da iz mnogih razlogov je boljše imeti v službi uradnika nego diurnista (najtegega pisarja z dnevno plačo), da deželni zalog bi se za zdaj ne obremenil z večjimi dolžnostmi, ker nova plača je blizu enaka dosedanji dnevi, in da omejena diurnista sta do zdaj svoje dolžnosti izvrstno in v splošno zadovoljnost opravljala.

O prošnji cestnega odbora Cerkljanskega in podpornega društva modroslovcev na Dunaji, o katerih je poročal J. Ivančič, preide zbor na dnevni red. Po predlogu poslanca dr. Venutija v imenu peticijskega odseka sklene zbornica: 1. Medejski občini dovoli se iz zaloga cestnih podpor 200 gl. pomoči, da začne delati podporna dela pri glavnih jezovih na potocih Idrinja in Verša; 2. dež. odboru je naročeno, naj si prizadeva doseči primerno podporo za ista dela tudi iz državnih zalogov. — Katastralni občini Nogarado v Šentvidski županiji dovoli se 400 gl. podpore za zvršitev vodotoka, po katerem se bo odvrčala voda iz Ledre, in sicer 200 gl. nepovratno pomoči, 200 gl. pa s pogojem, da jih povrne v štirih enakih odplačilih po 50 gl. od leta 1888 naprej. — Poročevalec Del Torre nasvetuje: 1. naroči se deželnemu odboru, naj še enkrat naprosi visoko vlado, da bi prevzela na svoj račun del tistih 1847 gl., ktere dol-

juje občina Fratta deželnemu zalogu za jezove na Verši; med tem se ustavi tirjatev tretjega odplačila v znesku 369 gl. 40 kr., ktero bi imela občina plačati deželi v letu 1887, in tako tudi tirjatev četrtega odplačila v znesku 369 gl. 40 kr. do konca leta 1888. — Prošnji Franca Donda-o iz Corone in Deziderija Barbieri-ja, učencev obrtniške šole v Marianu, odstopite se deželnemu odboru, da jih roši po svojem spoznanju. — Sleđnjič se potrdijo pravila ali statut deželnemu zavodu za gluhomeme v Gorici po predlogu dež. odbora z dvema malima premembama.

S tem je bil končan dnevni red desete seje in ob enem bili so rešeni vsi predmeti, ki so prišli v razpravo v tem zasedanju. Deželni glavar izrazi svojo zadovoljnost s tem, da so je v javnih sejah vse gladko vršilo, če tudi so bile razprave v odsekih véasih živahne in trde, kar priča o zanimanju poslancev za deželno korist, ter izroči željo, naj bi letošnji sklepi pripomogli k srečnemu razvoju naše dežele. Na glavarjevo povabilo vskliknejo poslanci trikratni živio! in evviva! presvitlomu cesarju. Dr. vit. Tonkli zahvali se deželnemu glavarju v slov. jeziku za njegovo umno vodstvo letošnjih razprav; dr. vit. Pajer pa v italijanskem. Deželni glavar odklanja zahvalo ter jo zvraca na poslance; omeni, da zapisnik današnje seje potrdi, kakor navadno, deželni odbor, ter zaključi letošnje zasedanje deželnega zbora.

Interpelacija

dr. A. Gregorčiča in tovarišev do visokega c. k. ministerstva za uk in bogočastje o nepostavnem uprivu privatne protestantske ljudske šole in z njo združenega odgojišča Elvine grofnje La Tour v Rušiči na katoliške učenke in gojenke, stavljena 13. januarja t. l. v deželnem zbotu goriškem.

Visoka c. k. vlada!

Veslavni c. k. deželni šolski svet za pokneženo grofijo goriško in gradiško dovolil je z odlokom dne 9. novembra 1879 na podlagi § 70 državne postave o ljudskih šolah z dne 14. maja 1869 (drž. zak. št. 62) Elvini grofnji La Tour, da sme ustanoviti v Rušiči (Russiz) evangeljsko zasebno ljudsko šolo, združeno z odgojiščem za osiročene in popolnoma uboge šolske otroke, pod pogoji, ki so v onem odloku razločno navedeni, ter kazaje na § 73 rečenega zakona, ki nalaga deželnim šolskim oblastnim dolžnost, zapreti take privatne zavode, v katerih se ne izpolnujejo državne postave ali v katerih se nahajajo nravni nedostatki. V resnici se v tem zavodu ne izpolnujejo ni državne postave ni pogoji, ki so mu naloženi po deželni šolski oblasti, kot izvršiteljici postav na šolskem polju.

Člen I. državne postave o medverskih razmerah državljanov z dne 25. maja 1868 (drž. zak. št. 49), določuje, katere vere smejo ali morajo biti otroci z ozirom na vero roditeljev ali na mogoče pogodbe med njima. Člen II. določuje kedaj in pod katerimi pogoji smejo ali morajo roditelji ali njih namestniki premeniti vero otrok. Člen IV. določuje dobo, ko more človek sam odločiti o svoji veri; člen VI. navaja pogoje, ki se morajo izpolniti, da izstop iz katere verske družbe dobi postavno moč, t. j. da odveže prestopnika dolžnostij do prejšnje verske družbe ter mu podeli pravice nove. Člen VII. prepoveduje v svojem 2. odstavku siliti ali z zvijačo napeljevati koga k prestopu od enega veroizpovedanja k drugemu. Po določbah člena I., II. in IV. ne more otrok odločevati o svoji veri pred dobo, ki je označena v členu IV. Člen II. določuje dobo, do katere morejo roditelji ali njih namestniki premenjevati vero otrok, in v kateri jim to ni več dovoljeno. Od tistega časa, ko roditelji ali njih namestniki ne smejo preminjati vere otrok, do tistega časa, ko deček ali deklica smeta sama izjaviti se za katero vero, teče doba, v kateri je vsaktera prememba vere po državni postavi prepovedana, naj bi se imela goditi po roditeljih in njih namestnikih ali po otrocih.

Roditeljem ali njih namestnikom postava ne dovoljuje več, da bi odločevali o veri otrok, otrokom pa ne priznava še pravice, da bi sami odločevali v tej zadevi. Postava smatra otroke v tisti dobi kot nesamostalne in nezrele, da bi odločevali o svoji veri, zato jim jo postava sama odločuje in garantuje. Naravno pa je, da postava ne določuje in garantuje otroku vere le po imenu, ampak v resnici, t. j. da zahteva, naj se otrok v njemu postavni veri v resnici poučuje in odgojuje (§ 1. državne šolske postave z dne 20. maja 1869, drž. zak. št. 62, predelana po postavi z dne 2. maja 1883, drž. zak. št. 53, in člen XV. postave z dne 25. maja 1868, drž. zak. št. 49), ter da ne zabranjuje le formalnega prestopa od veroizpovedanja k drugemu v smislu člena VI. navedene postave, ampak tudi prigovarjanje in napeljevanje k prestopu, ker to je nasprotno postavni težnji, ki hoče, da naj otrok v omenjeni dobi ohrani vero nepremenjeno in nedotaknjeno. Tako prigovarjanje in napeljevanje je tudi tedaj proti dahu in namenu omenjene postave, ko se formalni ali slovesni prestop sam odlašá za dobo, določeno v členu IV. Še več. Prigovarjanje in napeljevanje otrok k prestopu smatrati je na sebi kot sila ali zvijača v smislu člena VII., ker otroci nimajo ni moči ni uma, da bi mogli odbiti hvalo katere vere ali ugovore proti njej ter pregovarjanja in napeljevanja k prestopu. Radi tega prepoveduje omenjena postava prestop v oni dobi in s prestopom tudi pripravljanje k njemu.

S temi določbami državne postave z dne 25. maja 1868, drž. zak. št. 49, in z njenim duhom se pa nikakor ne ujema postopanje šole in odgojišča Elvine grofnje La Tour v Rušiči, katero obiskujejo otroci protestantskega in katoliškega veroizpovedanja.

Katoliški otroci iz zavoda hodijo k poduku v kršanskem nauku v javno občinsko šolo v Kapriji ter k maši ob nedeljah in zapovedanih praznikih v župnijsko cerkev; ali po spričevanju pristojnih krogov ostajajo otroci iz evangeljske šole navadno jako nevedni v kršanskem nauku, hodijo k službi božji neredno, brez veselja in brez spoštovanja ter več njih ne prejema sakramentov niti o veliki noči. V zavodu nimajo nobenega človeka, ki bi jih odgojeval po katoliških načelih; vse osebstvo v gradu je protestantske vere; zato opravljajo katoliški otroci skupno domačo pobožnost s protestantskimi otroci. Vsa odgoja v zavodu je protestantska in katoliški otroci učijo se celo zgodbe sv. pisma in cerkveno zgodovino skupno s protestantskimi otroci po protestantskih načelih, dasi je letos v šoli med 43 otroci 21 katoličank. Nasledek takega postopanja je, da otroci začnejo že v 11., 12. letu v veri omahovati, da se branijo prejemati sv. sakramente, da tajijo katoliške resnice, da znajo na pamet vse razlike med protestantsko in katoliško vero in sicer vse le v zmislu protestantizma ter da naravnost in odločno pravijo, da nočejo nič vedeti o katoliški veri in katoliški službi božji. Ko je nekdanj župnik v zavodu svaril neko tako 13 letno deklico ter opominjal jo radi verske nemarnosti, odgovorila mu je neprestrašeno, da noče sprejeti sv. sakramentov in da noče slišati nič o katoliški veri, ker jej je protestantska pripravnejša. Ob isti priliki odgovorila mu je neka zraven stoječa učiteljica iz Berlina vpričo otroka: „Gospod župnik, vsaj otrok ima že leta, da si lahko sam vero izbere; kaj se toliko trudite?“ Ko otroci šoli odrastejo, obdržijo jih še kaj časa v zavodu ali pa jih pošljejo iz zavoda v službo v protestantske hiše v deželi ali zunaj nje in pri tej priliki prestopijo navadno k protestantski veri. Tako so storile Karolina in Olga Rutterfort, Marija Ukmar, Eleonora Schmaedl in najbrže tudi Ana Šteffanek, o katerih ni gotovo, ali niso bile ob času svojega prestopa v takem duševnem stanju, kateri izključuje njih pristoječe prepričanje (člen IV. odstavek 2. navedene postave). Ko se je posrečilo kedaj vzeti katero deklico še o pravem času iz zavoda, trebalo je mnogo truda,

predno je ... in premagala protestantsko mišljenje, katerega je bila polna.

Naravno je, da katoliški otroci v tem zavodu ne prihajajo sami po sebi na verska vprašanja, po katerih se protestanti ločijo od katolikov, da ne tajijo katoliških resnic in da ne mrzijo kat. službe božje brez tujega upliva, temveč da zavod sam upliva neposredno ali posredno v tem smislu na otroke v dobi, v kateri državna postava tirja in zagotavlja katoliško vero. Razvidno je torej, da omejeni zavod ne izpolnjuje zgoraj navedene državne postave z dne 2. maja 1868, drž. zak. št. 49 in da deluje v popolnem nasprotju z razloženimi postavnimi določbami.

Ali omenjeni zavod prezira tudi pogoje, pod katerimi mu je bila dovoljena ustanovitve in obstanek. Odlok dež. š. sveta z dne 9. nov. 1879 št. 486 v soglasji z ministerskim odlokom z dne 26. junija 1877 št. 8000 oziroma 28. julija 1870 št. 11632, odločno nalaga vodstvu, učiteljstvu in služništvu v tem zavodu, da se ima strogo zdrževati vsakega neprimerne uplivanja na versko prepričanje neprotestantskih otrok v zavodu, ter prepoveduje sprejemati v zavod otroke, katere ne veže že šolska dolžnost. Te določbe izrečene so kot pogoj, pod katerim se je zavod dovolil, in c. k. okrajnemu šolskemu svetu v Graditci se nalaga v istem odloku, naj strogo pazi, da se bo tudi ta pogoj izpolnjeval. Kako se izpolnjuje pogoj gledé neuplivanja na versko prepričanje katoliških otrok, razvidno je iz tega, kar je bilo zgoraj rečeno.

Za slučaj, da se otrokom ne pušča ono veroizpovedanje, katero jim določujeta člen I. in II. opetovano navedene postave, imajo roditelji, njih namestniki in cerkveni predstojniki vsled člena III. rečene postave pravico naznaniti morebitne nedostatke politični oblasti, katera ima vsled istega postavnega člena dolžnost stvar preiskovati in storiti, kar postava veleva. V zadevi, s kateri govorimo, obrnila se je pristojna cerkvena oblast zadnja leta več nego enkrat na slavno deželno vladu; a do zdaj niti odgovora ni dobila na svoje pritožbe. Domači listi so pogosto pisali, da verno katoliško ljudstvo se nad takimi dogodki pohujšuje in huduje, a do zdaj bilo je vse zastoj; prezirali so se glasi kat. ljudstva in duhovstva.

Gledé na razložene postavne določbe, na pogoje, s katerimi se je dovolil evangelijski zavod v Rušici, in na dejanske razmere gledé upliva rečene šole in zavoda na versko prepričanje katoliških otrok stavijo podpisani do visoke c. k. vlade naslednji prasanji:

1. Ali je znano visoki c. k. vladi, da v evangelijski privatni ljudski šoli in z njo združenem odgojišču Elvine grofnje La Tour v Rušici se ne izpolnjuje niti postave niti pogoji ministerskega odloka z dne 28. julija 1879 št. 11632, oziroma odloka dežel. šolskega sveta z dne 9. novembra 1879 št. 486?

2. Ali ne misli visoka c. k. vlada, da gre tu postopati po § 73 državne postave z dne 14. maja 1869, drž. zak. št. 62, ali vsaj prepovedati, da se v imenovano šolo in odgojišče ne smejo sprejemati otroci katoliškega veroizpovedanja?

V Gorici, 10. januarja 1887.

Dr. A. Gregorčič, And. Kocijančič, dr. vit. Tonkli, dr. Nik. Tonkli, Mat. Jonko.

Dopisi.

Iz Povne, 19. januarja. — Sliši se, da naše staro starešinstvo misli izvoliti novega občinskega obhodnika, ker sedanjí ni več za službo radi starosti. Posebno neki starašina, ki je v starešinstvu zvonec nosil, se za to močno poteguje in bi želel, da bi se novi obhodnik izvolil po njegovi volji. Ker pa pričakujemo v kratkem potrditev novega starešinstva, prosimo naj bi se ta zadeva odložila, da bi jo novo starešinstvo rešilo. Nadejamo se, da v novem starešinstvu ne bo, kakor v prejšnjem, da bi vai starašine za enim glasovali ter odgovarjali mu na vsak predlog: dobro, dobro, gospod. Upamo, da v novem starešinstvu ne bo več tako, in da bodo tudi drugi starašine v sejah svoj glas povzdigovali ter svoje prepričanje izraževali v korist naše občine.

Več občinarjev.

Iz Brd, 18. jan. — Pisal sem dvema, Gorici najbližjima odbornikoma, naj se eden ali drugi udeleži pogreba Erjavčevega in venec kupi na ime „Slov. jezca“, pa ne vem še, ali se je zgodilo tako. Škoda za narod ta smrtni udarec!

Tudi k meni na Banjšice je bil prišel pokojni Erjavčev menda 1875. leta na počitnice binkoštni čas in se je čudil jezercu „Maki“, ker ima mnogo rib, katerih sem mu bil pozneje v Gorico poslal v preiskavo. Tudi je bil zlezal v neki razpok med školji, iz katerega se je s težavo rešil.

V Brda je prignala neka togotna babura — pravijo ji burja — svoje bele otročičke ter je dne 16. t. m. celi božji dan tako strastno po Brdih plesala, da se je vse kadilo in v snežne odeje zavilo. To bo že komu v pomoč. A. Žnidarčič.

Iz Bačke doline, 14. januarja. — Mnogo težav tare ubozega kmeta. Pritožnji se najrajši o visokih davkih in nakladah, cesarskih in deželnih, posebno pa zaradi visokih občinskih naklad, od katerih roma večina v mestne bolnišnice. Tema zadnjemu plačevanju skuša naš kmet v okoliših priti ne le s svojim razgovarjanjem v krmi pri pijaci in v večernih sosednjah, ampak tudi v raznih starešinah se je ta rana odkrivala in ogledovala; a zlatnega zadržila nam še nihče ni na njo privezal. Tudi jaz v svoji skromnosti ne morem naglega in zdatnega leka povedati, ali nekaj bi le rekel, kar bi prišlo v malo letih kmetu najgotovjeje polajšanje, in kar je še več — dat in spoštovanje vsemu prebivalstvu. Kaj je to? Nič drugega nego krščansko mišljenje in vedenje.

Cloveštvo je zgrešilo v današnjih dneh svojo pot, posebno če pogledamo velikomestno življenje, katero nam časopisi nekoliko slikajo. Ali tudi na kmetih zapuščajo mnogi pelagoma svoje trdno krščansko stališče. — Tudi naši pradedje bili so veseli o svojem času, ali če tudi so katerikrat pod lipo zaplesali, vendar ne rajdemo ne izvoženega ne pisanege spomina o taki razuzdanosti, da bi bili plesali v svetem letu, o božičnih praznikih ali pa na velikonočni ponedeljek na raznih krajih naše gorate deželice. Pustimo Bolški Log, kamor čez Predel piha slabni nemški duh; a tudi Bačka dolina, oziroma Grahovska županija se ne odlikuje niti sploh s številom društvenikov sv. Mohora, niti s tem, da bi ne začela na mnogih krajih plesati na sveti Stefan in da bi ne plesala do pepelnice. Kje je županstvo, ki ima tirjati občinsko takso ter po svoji moči omejevati taka divja početja? Žalibog, da tudi višje oblasti ne vidijo, kako se redi in napreduje spačenost v škodo ljudstvu in državi. Skušnja uči, da prav plesalci in plesalke nimajo ni doma ni v svetu ni prave poštenosti in sramožljivosti ni delavnih rok. Zato prav za njimi in za njih zarodom toliko plačevanja.

Kar mora vsakega prav videčega še bolj užaliti, je to, da se potikajo po ti županiji škripači in corakci, ki dajejo priložnost mladini k prvim plesnim poskušanjem. Z revščino se ti godi ne dajo izgovarjati. Sliši se, da so ti pohujšaji pred nekimi leti že večjo silo delali, a radi slabih letin bilo je na pritožbe županov to sitno beračenje od cesarskih oblasti ustavljeno; a sedaj je tista prepoved, kakor se zdi, popolnoma pozabljena. Zato pozor, komur je naloga, da pazi.

Iz Vipave, 27. januarja. — Vodnikova slavnost 2. febr. t. l., katero praznuje Vipavska čitalnica že v 22. letu svojega obstanka, utegne biti po svojem sporedu zanimiva. Národní prijatelji na Primorskem, ki so svojo naklonjenost Vipavski čitalnici tolikrat dejansko dokazali, naj blagoizvolé i sedaj, ko so se tukajšnje razmere na boljše obrnile, počastiti nas s svojim radostno pričakovanim obiskom, da tako podpiramo drug drugega v narodnih zavodih.

Vabilu k tej slavnosti, ki se prične ob 7. uri zvečer, dodan je ta le spored: — 1. Slavnostni govor, govori g. Andrej Perné. — 2. Fleischmann: „Hymnus Vodniku“, moški zbor. — 3. Marschner: „Povsod že drevje zeleni“, samospjev, poje gospica M. Lekanova, spremljuje na glasoviru gosp. A. Lavrenčič. — 4. Zajec: „Nočni stražari“, moški zbor. — 5. „V lepem jutru“, budnica za moški zbor. — 6. Koschat: „Na Vrbskem jezeru“, valček za moški zbor. — Petje vodi g. Ivan Pogačnik. — 7. Miroslav Vilhar: „Poštena deklica“. Šaloigra s petjem v enem delu. — 8. ples, pri katerem bo svirala dobro znana šestorica Peinelt ova iz Kárlóvih várov. Izbrani program, pomirljivi duh in želja po domači prijetni zabavi, privabi, kakor se nadejamo, mnogo domačega in sosednjega občinstva k prvi besedi v letošnjem pustu.

Politični razgled.

Danes se je pričelo zopet zborovanje v državnem zboru Dunajskem. Dosedanji predsednik dr. Smolka obdrži tudi še dalje predsedništvo, da si mu zdravniki to odsvetujejo radi njegovega slabega zdravilja. Zborovanje bode najbrže burno, kajti politični proroki pripovedujejo, da levica zapusti zbornico, kakor so Nemci na Češkem zapustili deželni zbor v Pragi. To pa se gotovo zgodi tako, da levičarji prej poiščejo priliko, da bi svetu povedali, kako se Nemcem trda godi v Avstriji, to je da prouzročijo prej kake neljube prizore v Avstriji.

Vsi deželni zbori končali so svoje poslovanje. Tirolski je zavrgel vladin načrt o šolski po-

stavi ter stavlil predlog, naj bi se državne osnovne postave tako preustrojile, da bi se mogel v soglasji z njimi predložiti tirolski zbornici tak šolski zakon, ki bi ga mogla zbornica sprejeti. Dne 26. t. m. zaključil se je češki deželni zbor. Deželni maršal je izrekel, da so nemški poslanci zgubili svoje mandate ter dodal pomenljive besede, da bi prišlo lahko v Avstriji ustavno življenje v nevarnost, ako bi se rogoviljenje onih gospodov poslancev širilo in nadaljevalo.

Na Ogerskem se nadaljuje razprava o proračunu. Neki srbski poslanec je Ogrom povedal, da so uvedli tako svobodo na Ogerskem, da je 10 milijonov nemadjarških podanikov na Ogerskem zastopanih po dveh do treh poslancih. To je poslance tako razburilo, da so kar besneli; resnica oči kolje. Proti temu govorniku oglasilo se je mnogo drugih, a nikdo ni moglo ovreči te resnične trditve. Tudi ministerski predsednik Tisza pečal se je s tem očitanjem in rekel, da so vsi narodi na Ogerskem zadovoljni, in da se kaže to posebno na Hrvaškem, kjer se je osnovala močna narodna stranka, ki vlado podpira. Pač redkokrat je bil kdo resnici tako očitno v obraz, kakor v tem slučaju minister Tisza.

Notranja politika ne kaže tedaj nikjer prijaznega lica; a še bolj razburjeni se kaže v zadnjih dneh, zunanja. Vznemirjujoča sila je ta teden Nemčija in nemirnež knez Bismark. Nemški časniki so začeli širiti vest, da je nakupila Francija mnogo lesu v Nemčiji z namenom, da napravi vojaške barake na nemško francoski meji. Isti listi trdijo tudi, da je Francija nakupila na Nemškem mnogo one kisline, katero rabi za novo strelivo z imenom „melinit“; neki angleški list je pa objavil vest, da je Nemčija zahtevala od Francije pojasnila, zakaj zbira toliko vojske na nemški meji. Ako bi bilo to res, pomenilo bi to izzivati Francijo in vojska bi bila neizogibna. Na Dunaji in drugod vzbudila je ta vest toliko strahu, da so vsi papirji naenkrat zelo padli. Toda ta vest se ni obistinila in vse kaže, da hočejo nemški vladini krogi le strašiti, veliko vojno nevarnost ljudstvu predočiti, če tudi je ni, ker so volitve za državni zbor na dnevnem redu, ter se bojé, da bi prišla v zbornico zopet taka večina, katera ne bi hotela sprejeti vladnega načrta o vojni, ki je dal povod, da se je prejšnji državni zbor razpusil.

Kako se razmota bolgarska štrena, ni še prav jasno. Cankov je baje priporočal turškemu velikemu vezirju, naj bi delala Turčija na to, da bi se odstranilo sedanje regentstvo, in naj bi se potem izročilo notranje in zunanje ministerstvo Cankovcem, vojno pa ruskemu generalu, kter naj bi se ruski oficirji zopet vrnili v Bolgarijo. Na to bi se volilo novo sobranje, ki bi sprejelo ruskega kandidata kneza Leuchtenberškega. Vidi se, da ne bi nobena vevlast temu načrtu nasprotovala. A od druge strani se poroča, da se pripravljajo v Sofiji čudne reči in da Turčija že željno pričakuje bolgarske deputacije iz Rima, s katero se bode pogovarjala in — če mogoče — sporazumela. Javiti je pa tudi, da je sedaj bivši bolgarski knez Battenberg v Milanu, da se je en ud bolgarske deputacije odcepil od tovarišev ter da se je po Italiji domov vrnil. Mogoče, da sa je kje sešel s knezom Aleksandrom in da knez, ki potuje sedaj v Egiptu, poskusi od tam prodreti v Bolgarijo. To bi bila nova Angleška spletká, katere nasledki bi bili nepreračunljivi.

Tudi Italijani imajo svoj križ. V Afriki imajo svojo posadko v Masavahu; a tej preti sedaj nevarnost. Abesinski polkovnik Ras Alula bliža se jim z veliko vojsko in italijanski poveljnik je naprosil svojo vlado, naj mu pošlje 600 mož v pomoč. Italijani mislijo, da je Rusija našuntala Abisince proti Italiji, ker podpira slednja bolgarsko regentstvo. A tudi Francija nadleguje Italijane v Afriki.

Domače in razne vesti.

Poziv. Podpisani odbor prevzel je nalogo, izročeno mu po privatnem dogovoru med goriškimi rojaki, da bo nabiral radodarne donceke za spomenik

in ustanovo prerano umlega slovenskega pisatelja Frana Erjavca. Vedoč, da to svojo nalogo more uspešno rešiti le s požrtvovalnim sodelovanjem vseh rodoljubov in častilcev ranjkega narodnega buditelja in strokovnjaka na znanstvenem polju, obrača se do rojakov in spoštovalcev kulturnega dela z uljudno prošnjo, da bi po svojih okoliščinah prijemogli v blagi namen z radodarnimi doneski in z vsestranskim pospeševanjem tega nabiranja v pristopnih krogih. Vsakojaki, tudi najmanjši doneski potrdijo se javnim potom ter se porabijo v določeni namen, namreč za nagrobni spomenik in za ustanovo, ki bo služila v prvi vrsti sirotam za ves narod in za prosveto zaslužnega moža. V vsakem večjem kraju, pri vsakem shodu in vsaki veselici naj bi kdo nabiral v omejeno svrhu doneske, ki naj se pošiljajo kateremu izmed podpisanih odbornikov ali pa upravništvu „Soče“. Podpisani odbor nadeja se, da pričujoča prošnja ne bo brezuspešna, temveč da narod pokaže se splošno udeležljivo in znano radodarnostjo, da zna ceniti zasluge buditelja svojega in delavca na slovenskem polju ter da mu je hvaležen za duševne dobrote, od njega prejete. V Gorici, 24. januarja 1887. Ivan Berbuč, načelnik; Julij pl. Kleinmayr, tajnik; dr. A. Gregorič, denarničar; S. Gregorič, dr. A. Lisjak, odbornika.

Za Erjavčev spomenik in ustanovo oddal se je dotičnemu odboru znesek, ki je bil v zadnji „Soči“ zaznamovan. Dalje so dali: dr. Stanič, odvetnik v Tolminu 10 gld.; Simon Gaberšček v Št. Andreži 10 gld.; Janez Dekleva v Gorici 4 gld.; A. Sušebanski v Gradci 2 gld.; Št. F. v R. 2 gl.; Klement Barhanek, profesor na c. k. realki v Gorici, 5 gld.; dr. Vošnjak, kakor je izkazano v „Slov. Nar.“ od 25. jan. t. l., 153 gld.; Anton Božič v Batah 2 gld.; prof. Matej Lazar v Gorici 15 gld.; Anton Zlogar, mestni kaplan v Ljubljani, z gaslom: nepozabnemu rodoljubu Franu Erjavcu kamenček na grob, 2 gld. 10 kr. Presrečna hvala vsem darovalcem v imenu odbora.

Maša zadušnica po ranjem profesorji Franu Erjavcu ipele se je večeraj v Krškem, kjer so blagovoljno sodelovali domači pevci. Danes zajutra ob 10. uri bila je pa slovesna črna maša v župnijski cerkvi sv. Ignacija v Gorici, katero se je udeležila višja realka goriške, razna društva, katerih ud je bil ranjki, ter mnogi njegovi sorodniki, znanci in prijatelji. Sveto opravilo služil je vodja tukajšnjega osrednjega semenišča monsignor dr. Gabrielčič, stregla sta mu veroučitelj na c. k. realki Hil. Zorn in drug duhovnik; polji so učenci iz višje realke, katere je vodil in vodil učitelj Iv. Mercina. Naj bi se Slovenci tudi v molitvi spominjali tega svojega dobrotnika v mnogoterem oziru, ki je stal trden za načela narodna in verska. Edino, kar moremo zdaj za nj storiti, je pobožna molitev.

Radodarni doneski došli ta teden: za otroški vrt in deklško šolo: R. Š. L. 5 gld.; vesela družba o volitvi župana v Šmarjah 2 gld. 04 kr.; Andrej Urbančič na Pečinah 1 gl. 80 kr.; A. Gaberšček na Livku 2 gld.; za študentovsko kuhinjo: A. Urbančič na Pečinah 1 gld. Iskrena hvala vsem radodarnim domoljubom!

Vreme nas letos ne nadleguje, temveč bolj nekako božka. En dan burje, en dan trske snežene odeje je v resnici jako malo; vsi drugi dnevi tega meseca bili so, če ne prijetni, vsaj lahko znosni. Ta teden imeli smo nekatere prav krasne dneve, mirne in solučne, ki niso zastoj vabili na sprehod, kajti šel je vsakdo, kdor je le mogel. O velikem mrazu, kakršen so imeli po sporočilu nekaterih listov pretekli teden v Ljubljani, nismo čutili v Gorici ničesa. Če nam ne zvijeta mali mesec ali sušec, nam bo solnce prijazno sijalo.

Dr. vitez Tonkli odšel je v sredo zvečer na Dunaj zagovarjat pravice in koristi naroda in dežele v državnem zboru. Odvetniško pisarnico oskrbuje med tem brat dr. Nik. Tonkli in koncipist g. Fr. Švara. V pravnih zadevah dobival se bo torej zmerom dober svet v njegovi pisarni, tudi za časa njegove odsotnosti. V deželnem odborništvu nastopal ga bo od 1. februarja naprej namestnik dr. Nik. Tonkli. Na tega gospoda naj se obrne, kdor ima opravka v deželnih zadevah. S to razdelitvijo ustrezno je želji, ki se je pogosto izražala, naj bi ne bilo zastopanje na enem mestu na poti zastopanju na drugem.

Goriška čitalnica imela je svojo prvo letošnjo plesno zabavo preteklo soboto 22. t. m. zvečer. Udeležitev bila je obilnejša nego je bilo pričakovati z ozirom na skušnje drugih let. Vsi navzoči bili so prav zadovoljni toliko s prostori in njih opravo, kolikor tudi z zabavo samo. Še le proti jutru potihnilo je splošno veselje. Prihodnja zabava bo 5. februarja, ples pa 20. febr.

Naše mestno starašinstvo imelo je pretekli vtorek 25. t. m. nenavadno sejo. Presijajni gospod župan bral je zaupnico mestnemu starašini g. J. J. Strehelnu, katero je podpisalo nad 200 meščanov volilcev. V isti seji obravnaval se je tudi prixy

g. Fr. Marzini-ja in tovarišev proti temu, da je županstvo preneslo seneni trg in javno vago s Telovalnega trga na drugo mesto proti staremu pokopališču. To ni še nič nenavadnega, kajti zaupnice in nezaupnice dajalo je nedavno celo starašinstvo in prizivom smo vajeni v naši mestni dvalni od nekdej. Nenavadno in popolno novo bilo je to, da so se udeležili seje tudi mestni gasilci kot taki z društveno kapo na glavi pod vodstvom svojega načelnika in njegovega namestnika. Na vratih, po stopnicah, na hodniku, v dvorani spredaj, zadej in ob straneh razpostavljeni so bili gasilci, kakor da bi bili pričakovali velikanski ogenj, ki bi ga imeli ugasiti in zadušiti. A ognja ni bilo na nobeni strani in gasilci niso imeli kaj opraviti. Mnogobrojni poslušalci, ki so bili došli radi zgoraj navedenih točk, so strmeli in čudili se, ko so videli tako nenavadno pripravo. Starošine čutili so se najbrže dovolj varne in tudi med njimi ni bilo posebnega ognja. A nekoliko ognja vzbudi se valed tega, kakor se nadejamo, med volilci, kateri bodo morali paziti pri bodoših dopolnilnih volitvah na to, da spravijo v mestni zastop take starašine, ki imajo v sebi nekoliko ognja, kajti brez pravega ognja se tudi v mestni zbornici nič ne opravi. Volilci imajo še časa dovolj, da premislijo, kak ogenj je potreben goriškemu mestu.

O očetadskih nunah pripovedovali so liberalni listi, da so se spuntale proti svoji prednici radi prepide mešne hrane ter odpovedale jej pokorščino, tako da je moral piti na poziv krajne svetne oblasti videmski nadškof, da je ukrotil razburjene samostanke ter ohranil prednico na njenem mestu. Povedali smo že zadnjič, da vse to je izmišljeno, da v tej zadevi ni nič res razen tega, da so imele nune navadno volitev predstojnice, ki se vrši vsako tretje leto v navzočnosti škofovi, da ste dobili enako glasov prejšnja prednica, ki je bila že trikrat izvoljena in ki valed tega po samostanskih pravilih bi ne bila mogla več volitve sprejeti brez posebnega dovoljenja (diapenze) iz Rima, in neka druga nuna, ki je gledé samostanske obljube starejša od imenovane prednice, ter da se je nadškof edino le z ozirom na prej storjeno obljubo odločil za novo prednico in ne za ono, ki je predstojnikovala že devet let. To smo že povedali; a dodati smo hoteli, da med liberalne liste se šteje tudi naš goriški junak iz rodu Izraelovega, ki je, zvest svojemu načelu, prinesel izmišljeno povest po liberalnih tovariših, ne pa preklica in popravka po tukajšnjem konservativnem listu „Eou“. Tako postopanje židovsko-liberalnega „Corriera“ oboja se samo po sebi. — Dodati nam je, da prejšnji teden je došlo 12 nun uršulink iz očetadskega samostana v goriški, ker italijanska vlada ne pusti, da bi ondašnji samostani sprejemali novih nun, temveč je ukazala, da mora samostan prenehati, ko odmrjejo setanje nune. Omenjena dvanajstotica stopila je v samostan, ko je bila dotična postava že dobila veljavo. Zdaj je sosednje italijansko kraljestvo rešeno velike nevarnosti, ki mu je pretila po dvanajstih deklinah, ki so hotele mirno med židovi živeti, ločene od sveta in njegovih razveseljevanj. Kako šibka so pač mogočna kraljestva, ki se bojijo dvanajstotice postonih deklet.

Rihard Lombi, slep mladenič iz Jakina (Ancona na Laškem), biva že nedaj dnij v Gorici ter zabava občinstvo s svojim krasnim sviranjem na goli (violoncello). V ponedeljek zvečer priredil je v dvorani družva „Concordia“ koncert, pri katerem so sodelovale tudi nekatere domače moči; ali občinstva bilo je malo in koncert je končal hitro. Sinoči imel je umetnik koncert v tukajšnjem osrednjem bogoslovskem semenišči. Bogoslovci spremljali so mojstra na glasoviru ter so dodali iz svojega nekatere glasbene točke. Spretnost Lombijeva je priznana in njena hvala splošna; a v semenišči pokazali so tudi bogoslovci svojo nenavadno izurjenost v godbi in v petji. Nehoté smo se prašali, zakaj bi tako izvrstne moči ne sodelovale v prvostolni cerkvi goriški, kjer gre v časih prav trdo za pevce in za godce. Primorski in češki bogoslovci so skupno sodelovali pri plemenitem podjetju ter glasno zavrtili židovsko-framasonske insinucije tržaško-goriške, kakor da bi ne mogli v miru bivati pod eno streho katoliki raznih narodnostij. Framason si ne more misliti narodov drugače nego tako, da nemški pleše po glavah drugih; a katoliki razumemo stvar tako, kakor jo je opisal v deželnem zboru graškem Alojzij knez Liechtenstein, da so namreč narodi ravnopravni. Ko to priznavamo in izvršujemo, je mir med nami, če tudi bi nas bilo še več narodov skupaj nego nes obsega slavna Avstrija, kateri slabo služijo politiki, ki natezajo ušesa in raztezajo oči ter pačijo besede in dejanja, da bi mogli očrtniti slovansko duhovščino v Primorji kot prijateljico Rusije in sovražnico Avstrije. Sam naj jih bo takega krtovega ritja; še slepi Italijan Lombi bo lahko pričal zoper nje. Med poslušalci nabrala se je precejšnja vsota v korist slepemu umetniku, kateremu je donela od vseh krajev glasna hvala, kakor tudi njegovim sodelovalcem — primorsko češkim bogoslovcem.

Umrl je v frančiškanskem samostanu na Kostanjevici pri Gorici v noči od 26. do 27. t. m. o. Evgen Heglar, gimnazijski lektor (učitelj) in bivši gvardijan na Kostanjevici v najlepši moški dobi

po dolgi mučni bolezni za vodenico. Pogreba danes popoldne udeležilo se je mnogo duhovščine in drugih sodelovalcev. Naj v miru počiva.

Dr. Andreja Lisijaka, zdravnika v Gorici, zadela je velika nesreča. Po kratki bolezni umrl mu je danes za davico edini otrok, jako ljub deček, ki je že tretje leto obiskoval tukajšnjo deško vadnico, ki je bil največje veselje in up svojih roditeljev Globoko vžaljenima roditeljema izražamo svoje najsrčneje sozljaje.

C. k. priv. avstro-ogerska banka, ki je izdala večino onih bankovcev, ki se nahajajo v prometu med ljudstvom, ustanovila je v Gorici majhno podružnico, katero je izročila vodstvu znanega trgovca s turšico Andreja Pauletig-a v Gosposki ulici. Podružnica prišla je v dobre in postene roke ter se je nadejati, da bo deželi mnogo koristila. Razmotavala bo vsa tista opravila, ki se vršijo tudi pri glavni banki. Zato jo priporočamo svojim rojakom v mestu in na deželi v denarnih zadevah.

Osepnice ali maruskji še vedno hudo razvijajo v Gorici; zato tudi ta teden ne hodijo mali otroci v otroško vrto ni v šolo ter ne bodé hodili ob 3. februarja. Nadejati se je, da do tedaj bolezni poneha; če ne, sklone se prvi semester, ne da bi prišli otroci v šolo. V mnogih slučajih končala je bolezen smrtno, kar se je prej le redko kedaj godilo.

Z Livka nad Koboridom poslal nam je ondašnji učitelj g. Andrej Gaberšček 11 obširnih strani obsegajoč dopis, v katerem zavrača in pobija razne napade na učitelstvo, ki so se pošiljali lansko leto od „mnogih Koboridcev“ v razne liste, posebno v „Edinost“, ter nas prosi, naj bi vso tisto stvar ponatistnil. Tej želji ne moremo ustreči, ker po našem prepričanju ne zanimajo razprave o koboridskem prepisu nobenega človeka razen Koboridcev in njih učiteljev; vsem drugim ljudem so te razprave zoperne, neukusne, dolgočasne in nasprotno, da jih uže nikdo več noče brati. V časnikih je nemogoče stvar poravnati; pravo mesto poravnavi je doma. Kolikor se je do zdaj prizadevala vsaka stranka drugo-zavrtniti, toliko naj se prizadeva vsaktera drugo izgovoriti; s tem je potem čast rešena in mir narejen.

Solkanska čitalnica priredi v nedeljo, 30. januarja t. l. v Mozetič-ovi sobani ob 6 1/2 uri zvečer veselico z naslednjim sporedom: 1. Petje. 2. „Slovenska junakinja“; doklamluje gospodinja G. D. 3. Petje. 4. „Jejtejeva prisega“, Sim. Gregorič; doklamlajo. 5. Petje. 6. „Filozof“, igra v enem djanji; spisal Mir. Vilhar. 7. Petje. Po besedi plesna zabava. Vstopnina k besedi za neude 20 kr. Za ples plačajo društveniki 60 kr., vabljeni nedruštveniki 1 gld. Brez vabila ni dovoljen vstop k plesni zabavi.

Kat. politiška čitalnica v Čepovanu vabi svoje ude in prijatelje k občnemu zboru s postavnim dnovnim redom dne 2 febr. o petih zvečer in k besedi, ki se bo vršila takoj po občnem zboru s sledečim sporedom: 1. Kitica narodnih pesnj, Foerster. 2. Mojemu rodu, Gerbic. 3. Kako se je Neža italijanski učila, šaljiv prizor. 4. Slavjanka, Carl. 5. Domovina, Ipavec. 6. Nevem, burka v treh nastopih. 7. Večernica, Ipavec. 8. V naravi, Eisenhut. 9. Dvogovor. 10. Tombola. Odbor.

Veselice so o pustnem času na dnevnem redu. Iz raznih krajev dohajajo poročila o njih izidu ali pa o pripravah za nje. Katoliško-bralno društvo v Št. Ferjanu priredi svoje besede z raznovrstnim in zanimivim programom dne 2. februarja o 5. uri zvečer v dvorani visokorodnega gospoda barona Formentinija. Za neude določena je vstopnina 20 kr. — Iati dan priredi veselico v spomin Val. Vodnika Ilirsko-Bistriška-Trnovska čitalnica v svojih prostorih pri g. A. Jelovščku.

Veselim se, Slovenci, kajti od novega leta naprej tirjali nas bodo davke v domačem jeziku, ako je res, kar so pripovedovali zavidni nemški in italijanski listi, da je došel od visokega c. k. ministerstva ukaz, ki odločuje, da finančni in davkarski uradi na Goriškem se imajo posluževati slovenskih tiskovin in spisov v občevanji z državljani, katerih materni jezik je slovenski. — Vsaj smo vedno trdili, da s časom vse dosežemo; in zdaj vidimo, da naši upi gredo v bujno klasje. Če tudi omenjena naredba ne obsega vseh narodnih pravic, za katere se potegujemo, prištevati jo je vendar našim temeljnim členom, kajti kaj zanima človeka bolj nego to, koliko mu je plačati? Zdaj bomo imeli črno na belem in sicer v domačem jeziku, kolika je naša dolžnost do države, in kolika državina pravica do nas. S tem je postavljen temelj daljnju razpravam in trdna podloga različnim pravicam. Zato veselimo se, kolikor imamo uzroka za to. — V dokaz temu, da omenjeno naznanilo nam neprijaznih listov je najbrže resnično, more nam služiti novi trojezični napis (nad vrati c. k. glavne davkarije v Gorici, kateri je bil do najnovjših časov le v enem jeziku. Med to trojico nahaja se tudi naša postena slovenska beseda, in tako bo davkoplačevalci

lec vsaj vadel, kam mu je iti, kadar bo hotel olajšati svojo žep.

„Gospodarski List“, glasilo c. k. kmetijske družbe v Gorici, izhajal bo počenši s 1. februarjem t. l. dvakrat na mesec na pol pol kot priloga „Soči“, vendar tako da si ga lahko vsakdo tudi posebe naroči. Udaje kmetijske družbe in naročniki „Sočo“ dobivajo ga bodo brezplačno; kdor se hoče posebe najj naročiti, plača 1 gl. 20 kr. ter naj pošlje tu znesek c. k. kmetijski družbi, kakor dolej. Urednik „Gospodarskega lista“ bo, kakor do sedaj, vodja deželne kmetijske šole v Gorici E. Kramar; založevala ga bo kmetijska družba. To spremembo sprejel je osrednji odbor imenovane družbe v seji 24. t. m. s namenom, da bi se kmetijski pouk med Slovenci vpešneje širil nego do sedaj, ko ni bilo nikake razmere med stroški, katere je poučeval list, in med številom naročnikov.

V Bukovici pri Rančah saletel je neki kmet pri prekopavanju svoje njive tik vasi na lepo obkidan vodnjak. Istrebil ga je na 8 metrov globoke kosti in sdi se, da je prišel do dna. Pri čiščenju izlekel je na dan vodji in mnogo manjših ilnatih vrhov in časa Rimljanov, ploščo belega mramorja, kamen za ročni malin, opeko z napisom, kosti, čeljusti in robe, ki so morali biti velikanske živali, in več drugih stvari. Vodnjak je poln čiste in dobre vode, ki je za vsa Bukovico v istini volik zaklad.

V Solkanu zgodila se je danes teden zvečer velika nesreča. Neki delavec iz Trsta v papirnici gospoda Lenassi-ja in tovarišev mazal je pozno v noč jermene, da bi v šovarni vse dobro teklo. Po nesreči približa se preveč kolesu, ki ga sgrabi za obleko, da ni mogel uiti. Drugi dan našli so ga na mestu popolno razkosanega. Delavec ni imel še 20 let, ko je moral življenje zapustiti.

Is Aleksandrije poroča nam rojak v privatnem pisnu med drugim: Včeraj 18. jan. došel je sem le sin italijanskega kralja. Dečko ima 17 let in je podoben drugim italijanskim mladeničem v našem Primorju. Nekateri naši tukaj živeči „irredenti“ razobesili so pri tej priliki italijansko trobojnico na svojih oknih. Tudi grb tržaškega mesta bil je na neki trobojnici, razobešeni po sloveku, katerega roditelji so trdi slovenski kmetiči na Primorskem, ki ne anajo besedice italijanske. Tako blago preparira (pripravljajo) se v Trstu ter pošilja čez morje!

„Osem Tantum ergo“ za 4 glasove postavil in predstavitelju gospodu Francu dr. Sedeju, profesorju v centr. seneniški v Gorici udano poklonil Danilo Fajgelj op. 25. V Ljubljani 1887. Cena 30 kr. Tiskali in založili I. Blaznikovi nasledniki. Dobro znani in neutrudljivi g. Danilo Fajgelj nas je kaj prijetno iznenadil z najnovejšim tem delom, katero nam jasno priča o neumornej delavnosti in muzikalni izobraženosti našega domačega skladatelja. Dobro blago se samo hvale; tudi dela glavnega podpornika cerkvene glasbe pri nas naše hvale ne potrebujejo; vendar ne moremo, da bi ne opozorili na lepo izpeljavo posameznih glasov v tem delu. Lepo, gibčno hodi vsak glas svojo pot kakor samostojen gospodar, a ne sluga ostalim drugim! In vendar se lepo slagajo v harmonično celoto, da je glavni vtis res prijeten. Ker tudi izpeljava kljuba tej gibčnosti posameznih glasov za količkaj izorjene zbere ni pretežka, smo prepričani, da naši organisti ne bodo mudili sebi po izbornej tej zbirki. Saj dobe za bornih 30 kr. mnogo užitka in s tem tudi pripoznajo velike zasluge g. skladatelja, kateri se dušno in gmotno žrtvuje za božjo čast, a v poslednji vrsti tudi za čast našega slovenskega imena.

Janesa Flisa „Stavbinske sloge“ priporočil je predstavitelju ordinarijat Lavantinski v Mariboru z novega in ukazal, „naj se za župnijske arhive naroči iz cerkvenega premoženja“. Želeli bi bilo, da bi se čč. gg. župnijski predstojniki prav marljivo posluževali blagovoljnega dovoljenja vis. čast. ordinarijata, ker pri vsaki cerkvi je mnogo popraviljanja, pravega izvedenega svetovalca pa večkrat nikjer ni ter se tako s popraviljanjem ali pokvarjanjem marsiktera starinska zanimivost za vselej uniči. Pri tej priliki povemo, da je rokopis o notranjem cerkvi že gotov; a tiskati se ne more, dokler izdatelj ne speča več iztisov „Stavbinskih slogov.“ Sežite torej po njih; s tem skazete dobroto svojim naslednikom, če tudi bi jih sami nič ne potrebovali. Dobiva se ta kračna knjiga pri založniku in v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani ter v Gorici.

Nove knjige. — „Priče božjega bitja“ izšlo so ravnokar v II. zvezku, ki ga je potrdilo pred. knezoškofijstvo ljubljansko. Vsebinska je še bolj umestna glede na potrebo spridenega današnjega časa, nego ona v I. zvezku in vredna vsestrenskega pripodila. Knjižica stane 25 kr., s pošto 5 kr. več, ter se dobiva pri Dragotinu Hribarju, Breg št. 10, pri Blazniku in v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani. —

Tužnim srcem naznanjava sorodnikom, prijateljem in znancem, da je najin edini preljubljen sin

HENRIK

po kratki mač i davici 8 1/2 let star danes popoldne preživljen s sv. sakramenti v Gospodu zaspi.

V Gorici, 28. januarja 1887.

Dr. Audrej Lisjak,
oče.

Karolina rojena Kerstein,
mati.

ZAHVALA.

Za izkazano sočutje med boleznijo, potem za obilno udeležitev pri sprevodu do tihega groba naše ljubljene matere

Marije Ane

zahvaljujemo so vsem preblagim sorodnikom, prijateljem in znancem iz globočine glogonega serca ter jim ohranimo vedno iskreno hvaležnost.

Branica, 23. januarja 1887.

Čehovinovi.

ZAHVALA.

Vsem p. n. gospodom uradnikom, drugim gospodom, gospem Tominkim in prijateljem izražam svojo serčno zahvalo za blago sočutje, skazano mi o hitri zgubi moje nepozabljive soproge

Katarine

ktero je večni Bog dne 19. t. m. po dolgi in mučni bolezni k sebi poklical, in za zadnjo čast, katero so ji izvolili izkazati z blagodušnim spremljanjem k zadnjemu počitku.

Tomia, dne 23. januarja 1887.

Alojzij Hans, c. k. okrajni feldvebelj.

Št. 52.

Razpis učiteljskih služeb.

V tem okraji se s tem razpisujete službi učitelja-voditelja enorazrednic na Grahovem in na Kamnem in eno mesto učitelja na četerorazrednici v Kobaridu.

Dohodki vseh služeb so 3. plačilne vrste, poleg deželnih š. postav 10. marca 1870 in 4. marca 1879.

Prošnje s postavnimi spričevali sposobnosti, za zvananje prosilce tudi s spričevalom c. k. okrajnega zdravnika, je vložiti do 15. marca t. l. sem le po predstavljenih oblastnijah.

C. K. OKR. ŠOL SVET V TOMINU

25. januarja 1887.

RAZGLAS.

Naznanja se slavnemu občinstvu, da je proti kupni ceni 175 gl.

na prodaj

v občini DESKLA ležeča, z drevesi obrastena senočet, ki meri 1230 □ sežnjev in so imenuje „Za sminom“ ali „Pod brdo“ in je zaznamovana v davkarski mapi s števr. 862.— Kdor bi je želel kupiti, naj se javi pri nje lastnici

Evfemiji udovi Heyer v Gorici.
Via Rastello št. 19, III nadstropje.

„Ljubljanski Zvon.“

Stoji za pol leta gl. 2.30; za četr let gl. 1.15.

ne omogoči ozdravitve samo premožne ou. marj č tudi najubornejšemu bolniku. Popolnoma pravici v čast imenoval je neki visokocastiti gospod duhovnik „prvo roko Božjo“, ker polajša in ozdravlja najhujše bolečine in najnevarnejši bolezni, ter odstrani, ako se rabi pravočasno velika nesreče in prihrani tako marsikomu veliko bēde in solza. Izdelovatelj pošilja jo v zaboječkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki. V steklenicah po 15 kr. imajo jo v Gorici Pontoni in Cristofolotti, v Tolminu Palisca, v Cervignanu Lovisoni, v Gradeži Pasquali, v Gradisci Conzini, v Tržici Praxmarer in večina lekarnic na Kranjskem, Štajerskem, Koroskem, Primorskem, v Trstu, v Istri in v Dalmaciji.

Na debelo. Josip Miani & Co. Na drobno.

na Travniku št. 19 v Gorici.

Na debelo in na drobno.

Priporočajo svojo veliko zalogo vsakovrstnega stekla, navadnega in finega, kristalov, ogledal z okvirji in brez njih, raznovrstnih šip za okna, tudi barvanih, posod s porcelana, z ilovice in za kuhinjo za družine, gostilne, krēme, pivarne, sladkarnice, kavarne; kakor tudi namizja in priprav za kavo, čaj za 2, 6 ali 12 oseb, obešal za ubrisalko s stekla, porcelana in angleškega ila, palice in okvirjev pozlačenih v starem in novem slogu, svetilnic vsako vrste za petrolej, kročnikov, skled in žlic.

Velika zaloga črnih steklenic (botelj) za vino, pivo, likerje iz slavno znane tovarne v Siemensu; obledenih steklenic (haškonov) od 1 do 50 litrov. Sprejemajo vsakršno steklarsko delo tudi na deželi za poslopja in cerkve tudi v gotičkem slogu z barvanimi šipami, vezanimi s svincom.

Imajo zalogo najmenitnejših tovaren dunajskih in sprejemajo katero koli naročilo po tovarniški ceni na posode in priprave za cerkveno rabo, bodisi s čistega srebra, kakor tudi s posrebrnene kovine, najfineje, n. pr. kelihov, ciborijev, monštranc, svečnikov, svetilnic, križev, altarnih tabel, križevih potov.

Sprejemajo naročila gledé lestenecv (kljoč) bodisi s kristala, kakor tudi z rude, vse po najnižjih cenah.

SAMO

v največji krojačnici in zalogi

GOTOVE OBLEKE

IGNACIJA STEINERJA

v Gorici

nahaja se vedno na poljubno izbiro izdelana obleka najnovejšega kroja za može in za otroke od 3 let naprej po najnižjih cenah.

Posebnosti

v modnih stvarih za gospode, n. pr. Menčikof, Havelak, Ulsterkost, nepremočljivi plašči za dež, kozuhovine, gete, gomaše, toliko za lov, kolikor za sprehod in dom.

Novosti

toliko za gospe, kolikor za mladenke in dekleta v veliki in raznočični množini, z uzorci iz prvih tovarov iz Pariza, z Dunaja in iz Barolina gledé Waterproof, Sacchetti, Dolman, plaščev, kozuhovin, nepremočljivih halj iz gome, jop vseh barv in v raznih oblikah, in vse to v posebni sobi, ločeni od štacune, kjer je vse preskrbljeno za primerjanje.

Osrednja zaloga

izvirnih jop prof. J. Jaeger-ja po tovarskih cenah in odepj po istem sistemu. Bogata zaloga toliko zunanjih kolikor domačih rob za šivanje po meri.

Za častito duhovščino

zimski plašči, površne suknje, talari, hlače, jopiči, domača obleka v veliki izbiri.